

Nyári László
ÉNEK
A XXI. SZÁZADBÓL

A kötet szerzőjének
Nyári Lászlónak
jelen és okulásra
apolya
Nyári László

ORPHEUSZ KÖNYVEK

E kötet a Magyar Hitel Bank Művészeti Alapítványa
támogatásával készült

HALLGASD CSAK

© Nyári László, 1992

ÉJFÉLKOR

üresebb a szívem
a friss papírnál
s mint kirakott tehervagonokban
éjfélkor
oly sűrű benn az éj
szavak kellenének
s toll ami írja
szem ami olvassa
száj kéne mondani
fül hallani
s kéne egy agy ami megérti
szavak kellenének
de papírüres szívemben
túl régen időz már az éj
üresebb vagyok a kirakott
tehervagonoknál
s az éjfél is hiába kongat itt
még szellemek sem jönnek
még egy cseppnyi
borzongás sincs
ami megmozdítana
a zsalugáter résein át
rabruhát húz
testemre a hold
s üres papírkötegek
tetején álomtalanul
alszom reggelig

JELENTÉS

(A Tejútrendszer Közegészségügyi Hivatalához)

Szokásos ellenőrző
körútamon
veszélyes rendellenességre
lettem figyelmes.
A Naprendszer harmadik
bolygóját, a Földet
eddig nem ismert
kártékony vírus támadta meg.
A Föld állapota
rohamosan romlik.

Kérem a fertőzési góc
sürgős lokalizálását,
mert az ember
olyan kórokozó
mely nem csak a Tejútat
de elterjedve
az egész világegyetemet elpusztíthatja.
Tisztelettel Halley egészségügyi ellenőr.

1985. november 9.

ÉS NEM TUDJUK

olvasok egy könyvet
az istenről írták
a hitről írták és a szeretetről
olvasom közben nézem a világot
és érzem, hogy nem lehet
nekünk embereknek nem lehet
ekkora szerencsénk
hogy a dolgok mélyén
ilyen csodálatos valami
legyen mint az isten
az újságok lapjain szó nincs
a szeretetről
félelmet rajzolnak a fekete hangyák
hát van idő keresni az istent
mikor világunk szemlátomást pusztul
belenézünk a sivatag jövőbe
az illattalan szélbe
a szerelemtelen szívekbe nézünk
és nem tudjuk merre
nem tudjuk mit
és nem tudjuk miképpen

HALLGASD CSAK

A kút fölé hajolsz
és lent a mélyben
keresed az arcodat
De jól tudod
odalenn nem a te
képmásod dereng
Borzasztó arc
lehámló bőrrel
Hallgasd csak
ezt a kattogást
már működik
az óraszerkezet
fényes jövő vár
mindannyiunkra
Hallgasd csak
ezt a kattogást
s egy csobbanással
törd szét a víz tükrét
Az iszap alatt
rejtőzik a béke
ketyeghet már
az óraszerkezet

VÁROSI ÉJSZAKA

A házunk előtt nyikorgó fűzfa
felzabálja az éjszaka csöndjét.
A holdfényvel sem hullhat arcomra
derű s nyugalom.
A levelek billegő árnyai
hasztalan álmosítanak.
Félek e csönd-evő magányban,
hiába én is ember vagyok.
Sustorog a szél, nyikorog a fűzfa,
hold ezüstje sápad arcomon
a cselekvéstelenség keresztjét hordozom.
Ha fejem mozdítom, zizzen a párna,
frissen mosott és illattal teli,
a párnazizzenésre ráfelel a fűzfa
...reccsen a szekrény,
a falban bűg a vízvezeték,
a csend-kupola gerince roppan,
alant autó zúg, csikorog a fék.
A koffein még lázítja vérem
ásítás nem feszíti arcomat,
izmaimban remegés-morzsák,
gyomromban rég volt vacsora.

A zaj-etűd mégis álomba ringat.
A félelem egy időre eltűnik.
Fejemben a múlt újra éled,
munka izzaszt, tán-lesz csók hevít.

És jön a reggel a nap fejbűbja
rőt sugarakkal homlokod simít.
Hallgat a fűzfa, hallgat a szél is,
Tudom indulnom kell megint.

A VONATOK

A vonatok átgázolnak életünkön
véresre tépi lelkünk a kerék
mégis újra s újra a sínre fekszünk
és ha már fülünkbe zúg
a közelgő tragédia kerékcsattogása
nézzük az eget várjuk a holnapot
A holnapot amikor kezdődik újra
a félelem a kerékcsattogás
Várjuk az utolsó vonatot
mely halálra gázolja idegeinket
így érjük el a mentesítőjáratot
A pusztulás csontzenéjében
csökken az ugyanoda szóló
helyjegyek kiadásának lehetősége
és a pénztárnál is rövidül a sor
A reccsenés előtti gondolatok
művi abortusza a reccsenésben
csökkenti a papírfelhasználást
íly módon jó példával szolgál
az energiatakarékosságra
A pap a temetésen meghatottan
de mégis örömmel közli
a megjelentekkel hogy a halott

e romló gazdasági helyzetben
valószínűleg nem fog hazajárni
lelke nyugodtan pihen
az úrban a mennyben és egyebekben
ámen

Az áment követő néma csendben
jól hallatszik a gyászolók
vonatainak éles füttyjele
A koporsóra hulló föld kopogását
elnyomja a kerékcsattogás
A szemafor zöldre vált
s a végtelenbe nyúló síneken
gondolatokkal megrakott vagonok
robognak a csillagokmögötti
zsúfolt állomás felé

LEHETNE

Lehetne ez az ágy
lövészárk is
s te alattam hullá
s én feletted hullá
én alattad hullá
melletted hullá
mellettem hullá
halottgyalázó kezekkel
tapogatjuk egymást
pénzt és egyebeket keresve
zsebekben ruhák réseiben
reményeink kék foltok takarják
félelmeinktől nem látunk előre
ássunk ássunk
tollak cihák ágyrugók között
óvóhelyet a szerelemnek mert
kiabálnak már
dobolva jönnek
s feltartott kézzel
kell vánszorognunk
álmok vágyak
tetemeiben botladozva
ha elérnek ha megtalálnak

ÉNEK A XXI. SZÁZADBÓL

A szemünk elé emeltük kezünket
a szupernova-fényben megláttuk a csontokat
az erek vörös hálóját
láttuk és a lelkünkbe égett örökre
amikor éjszaka elindultunk a hegyek felé
már órák óta csönd volt
elindultunk és lépteink koppanása
akár a vízbe hulló kavics
halványuló köröket rajzolt a némaságba
agyunk porába átlátszó kézzel
szárnyaló galambot karcolt valaki
a kép kísértetiesen hasonlított
egy XX. századi festő rajzára
csak a háttér különbözött
a felismerés után megálltunk
elménk hamujában felizzott egy szó
de már nem maradt erőnk kimondani

ALSZIK A BOMBA

éjszaka van hallgat a város
álmosan pislant a lámpafény
kóbor macska surran
szemétszag neszez
táltos lovakon szállnak az álmok
az időben minden mást levetve
új ruhába öltözik a holnap

a tengeren túl egy rakéta alszik
integrált álma városunkra lát
fényes hasában feszül az út
koponyájában a sugárhalál

a panel-csöndben felsír egy gyermek
az anya sóhajt nő a foga
tépett újságot rugdal a szél
vonaglik hátán a politika
új elnök új rakéta program
nevet kajánul az utcakő
vacogjatok csak a beton katrocban
nekem nem árt a sugár-eső

A CSÖND

a szavak nem árthatnak
a csöndnek
mert a csönd jelen van mindenütt
s tudja hogy minden hang
minden zaj csak időleges
ott van a lelkekben
s a falakba zártan
ott van az éjben
ott a napsugárban
s ha szétszakítják
dobhártyád a hangok
tekints mögéd
és a csöndet hallod
figyelj ha üvöltve
elfut egy vonat
nyomában mindig
a csend szalad
ha már kimondtam
azt hogy szeretlek
a sóhaj is elszáll
csak a csend marad meg
a lehuny szemhéjak
mögötti égen

is ott vár a csönd
a sűrű sötétben
fogd meg hát
s ha már kezében tartod
eljönnek akkor újra a hangok

SÉTA

Lépteim széthullnak
a puha fűben
a fák koronája
elnyeli a fényt
A zöld homályban
fehér kövek világítanak
rajtuk névfelirat
élt tól-ig
a lelkiismeret fölösleges szobrai
élt tól-ig
ennyi maradt
az első lépteket
az első szavakat
az első csókot
eltörölte az idő-radír
Egy szó maradt csak
egy név egy felirat
a homályban
hallgatózó fű

és néhány sétáló
szeretkezik az elmúlással

KARÁCSONY

a hideg kövön térdepeltünk
fejünk lehajtva
s hallgattuk
Mennyből az angyal...
s lehunyt szemmel fújtuk
„pásztorok, pásztorok...”
a kórus hangjai között
képzeletünk az istállóba tévedt
láttuk vajúdó Máriát
és amikor a kis Jézus feje
végre átszakította a himent
e fordított előjelű
defloreálás láttán
még zengőbb hangon énekeltünk
a gyermek sírása és az ének hangjai
szétválaszthatatlanul összefolytak
hirtelen csend lett
a templom eltűnt s eltűnt a látomás is
mi az aszfalt pusztaság közepén
ásító rakétasilóba köptünk
és öklünket az ég felé rázva
véleg lemondunk a szeretetről.

ESTE A SIVATAGBAN

nézz körül

micsoda szakadékok
micsoda kövek
és fénytelen konokság
néhány kóró csupán
szél susogás

itt ülted el virágaid

locsold meg dallal
ha tudod
reményed vágy marad

kemény föld a kiszikkadt lélek
tetején nem áll tócsává a dal
bármily dús sugárban ömlik is

nézd e nedvtelen estét

már kopogtat az éj hűvöse
nézd az alkohollal pénzzel kéjjel
ledöngölt tájat

és kívánj magadnak egy csepp
vizet

kőrózsa a holttenger partján
ennyit hagyott belőled az éj
törtszirmú rózsát
beteg vizet

EGY DAL SZÜLETÉSE

ó te dübörgő fémfolyó
mióta figyellek
    zúgva törsz előre
betonsziklák közt kanyarogva
partjaidon porfűben állnak
gyönyörű fáid
s mikor jó az éj kibontják
fényvirágaik
én bámuló-semmi csak csodálkozom
a sziklák réseiben is fény gyúl
az éjszaka szürkére sápad
ó természet csodáid
kattogva zengik dicséretedet
s én bámuló-semmi
ki barbár vidékről jöttem
az unalmas kékfolyó partjáról
hol a fák oly gyöngék
hogy már a lenge széltől is
sóhajtva hajlanak
leborulok és megpróbálom
megpróbálom még méltóbb
énekbe írni dicséreted
halld hát
katt katt
    kitt katt tikk takk
kitt katt katt tak reccs

Brrrrrrr és végül az áramszünet
csendje
    fogadd el tőlem
    ezt a dalt és dúdolgasd
    a fémfáktól szürke éjszakában

MERT NEM ÉRTED

Nincsenek szavak. Már régóta tudom,
és nincsenek mondatok sem.
Valaki azt mondta a mindent-tagadás
az örület része. Igaza volt de
higgyétek el, ha volnának szavak
értenénk egymást s nem kéne folyton
körmondatok ringlispilében szédelegve
bizonygatni önmagunknak, hogy
érveink jók s talán csak egy szó
talán csak egy vessző hiányzik,
hogy végre megértsed.

NINCS TÜKÖR

NÉZEM AZ ESŐT

az ember néha kinézne a hóra
de manapság már csak eső esik
és ettől elgondolkodom
hogy a félig évszakok a félig napok
a félig félmondatok
mögött
tán már én is csak félig vagyok
nézem az esőt
gondolok a hóra
és erre az egész mirevalóra

NINCS TÜKÖR

a lényeket tudni volna jó
de így csak bámulhatod
a holdat
hallgathatod az eső
cseppenését
s várhatod míg valaki
szólít

lehunyt szemhéjad mögött
kivirágzik a fény
hallod már jól
a véred dúdolását
érezed az idő nem vezett el
csak kiköltözött életedből
valahol ágyékon fölött
tűz gyúl és finoman éget

már hiába szólítanak
a lényeket ha tudtad is
feledted

csak a tűz
a végtelen tiéd
a tűz mely elindul lassan

apró nyaldosással
kúszik a szívedig
tudod már semmi
meg nem érint

halovány kék lángok
a koponyádban
és vörösek zöldek sárgák
ízlelgetik a trónt
s királyát
elhamvad a világ
háromszázhatvanöt tévedése

nincs tükör mely újra rajzolhatná
arcodat

AZ UTOLSÓ KÖNNYCSEPP

A szemedből hulló utolsó könnycsepp
fényes gömbjében a szomorúság
még egy végsőt sóhajt
aztán szótlan kimúlik
a konyha szürke kövén

A zsebkendő buldózer
elsimítja a bánatfolyók holtágait

A szem még kissé duzzadt piros
de a szem által közvetített kép
az agymonitoron egy szépülő világot mutat
s az értékelés után
az arcizmoknak adott apró inger
megváltoztatja a száj vonalát
s a mosoly íve mögül kivillanó fogakon
megcsillan a bízó remény

A MEGVÁLTÓ

Úgy döntöttem
a konyhaasztal mellett
ma megváltom a világot
szép dolog ez
mert a mai vasbeton kereszteteket
még nehezebb felcipelni a golgotára
s ma már bonyolultabb feltámadni
három nap után
nem szabadna ilyenmel viccelődnöm
de olvasom az újságot nézem a TV-t
látok egy villanást a hírek mögött
s nincs más menedék
csak az akasztófahumor
ülök a konyhában
kezemben ceruzával
méregetem a kereszt súlyát
az út hosszát
közben pár ezer kilométerre
az utolsó simításokat végzik
a legújabb rakétán
egy kéz strigulát húz
valaki beszédet mond
összeállítják a híreket a következő napra
és a sok eseménytől észre sem vesszük
hogy a különböző érdekek
nyírkos talaján
kicsírászik a III-ik

AZ UTOLSÓ GYLKOSOK

Sírni már régóta nem tudunk
kiszáradt lelkünk sivatagában
elapadtak a részvét kútjai
mi vagyunk az utolsók
bármerre nézünk
kopár a táj
sehol egy árva ölni való
fegyvert szegezünk
a homlokunkhoz
írunk egy verset
a szeretetről
eldördült a lövés
s amikor a visszhang
is elhal
néhány megmaradt sakál
előmászik
hogy megegye Káin
utolsó ivadékát

ELHAGYLAK

Kár, hogy te nem láthatod
azokat a tekergő piros vonalakat,
ott a világ szélén. Hunyd le
a szemed és próbáld meg mégis
csodálni velem a vonalak táncát.
Nem, látom nincs erőd, nincs erőd
lelkembe kapaszkodva sem
arra, hogy kilépj a világból.
Téged minden ideköt. Isten veled.
A piros vonalak erősebbek a szerelemnél
s táncuk hús kenőcs a fájdalomra.
Bocsásd meg nekem, hogy öled ismerős
melege helyett a hűvös úrben
kavargó idegen táncot választottam,
de beláthatod minden szerelem
végetér egyszer s jobb mindkettőnknek
ha az ismeretlen piros vonalakért
s nem egy másik öl tiedre emlékeztető
ismerős melegéért hagylak el.
Mert innen ha elfáradtam,
bűntudat nélkül visszatérhetek hozzád
és csupán távolba merengő tekintetem
beszél arról, hogy jártam a világ
szélén és vonal voltam én is és
táncoltam én is.
Most itt vagyok és gyűjtöm az erőt
ágyad reaktorában a következő tánchoz.

HA... HA... HA

Ha majd mindenki nemet kiált
Ha rosszvasba hullnak a fegyverek
Ha az örök béke ránk borítja szárnyát
Ha minden könnycsepp felszárad
Ha a lakj jól és ne vessz lesz a jelszó
Ha megváltozik e gyilkos világ
Ha az utolsó Káin is elpusztul
Akkor is megér-e harminc jó ezüstöt
Egy pacalkedvelő élete?

SZÉPÜL A HAJNAL

El kéne végre dönteni
melyikünk ügyesebb a szerelemben
de csak cirógatjuk csak tépjük egymást
csak becézgetjük, csak bántjuk egymást
s még a könnyek mögött is mosolygó arccal
nézzük hogyan szépül a hajnal

AZ ELSŐ ESTE

Ez az első este fényévek óta nélküled
nem vagy itt s én kételkedem abban
hogy én itt lehetek-e így egymagam
ágyunk fölött nincsenek csillagok
a repedéseket bámulhatom csupán
s paplanom alatt a világ minden hidege
testemre ül
nem vagy itt s kezemben
neked szánt simogatások halnak el
neked szánt válaszok
kérdésekké lesznek s mert nem vagy itt
testemnek minden rezdülése
hiányod jegyébe fagy

HOTELSZOBA

Textil tapétás falak között
nézem hogyan hímez
a feleségem
valami terítőt
alatta reccsen az ág
a hűvös levegőben
feltűnik egy mosoly
és az ablak mögötti égen
a boldogság fénylik
vörösen szépen

A TÉLRŐL

Mit lehet még újat mondani a télről
későn érkeztem már széthordtak
mindent babérkoszorús elődeim
Nekem csak a puszta tél maradt
csak a hó maradt a szél maradt
s jégcsap fogakkal vicsorgó fagy
a félelem maradt csupán
a fagyott végtagok fájdalmai
a szemsarokba merevedő könnycsepp
a hóviharba menetelők látomásai
és a hóbuckák közt bújkáló halál
Tél amíg kimondjuk
félíg nyitott szánk kapuján
késeket dobál torkunkba a fagy
s a megsebzett vérerek falán át
belénk tolakszik a rettegés
fogainkkal még belemarunk a hóba
aztán jégbilincs csukódik szívünkre

A HALÁLROL

akik a halálból visszajöttek
nem tudnak semmit
megtévesztettek
titkot vigyázó hírnökök
honnan tudnák
hogy egy fekete forrás
párája lebeg mindenütt
a halálba tartót lerészegíti
mámorba zárja álmait
túl a párán túl a forráson
csikorgó vasajtó
harminkét lépcső egy forduló
kitáruul minden
fehér zongorából
zene füstje gomolyog
halottak állnak hosszú sorokban
tekintetük üveg sziklákat koptat
s az így képződött porba
valamit rajzol egy kéz hűvös ujja
a képen zene-harmit
csillog és a sorban
feltűnik az új arc
tekintetéből üvegsziklák kopnak
mindenütt harmit
képek a porban
új arcok kő tekintetek
jönnek sorban

MÉG ÉL

a jóisten hosszú ideje már
fehér motorbiciklin jár közöttünk
s rendszeresen megbocsát áldást oszt
a rendőrnek ki nem sejtve kilétét
minduntalan megbírságolja
s még élvezi is amint a nagyszakállú
huligán motorossal lámpát szereltet
féket igazított
az úristen fogyó folyószámláján merengve
szüntelen arra gondol neki
szeretnie kell ezt az undok alakot
éppen úgy mint azt a kalapos kövéret
aki múltkor a boltban ordítva
követelte álljon a sor végére
s szeretnie kell azt az egyenruhás
mohamedánt is aki miatt
a benzin ára lassan a lakásáig kúszik
szeretnie kell bár az ő motorját
sem a sóhaj hajtja
az úristen nehéz helyzetben van
mert hiába túlórázik osztja a megbocsátást
a szeretetet dupla órabérért este nyolcig
a számlák és csekkek egyre kifizethetlenebbül
sorakoznak a kredencfiókba
most azon gondolkodik éppen

hogy a fehér motort rózsaszín biciklire
cseréli mert jön a karácsony
s neki mint tavaly most is
mindenhová vinnie kell egy kis békét
s bizodalmat a lekonyuló fejeknek
hogy bár kissé szükösen éhesen
még él az Úr

A FULDOKLÓK ELVESZETT ÜZENETE

átizzadt lepel az éjszaka
egyforma közönnyel takarja be
reményeink félelmeink
s nem marad belőlük más
csak az ágyrugók
kristályrácsaiba írt forgolódások
nyikorgó üzenete
nem marad más belőlük
csak tompa várakozások
csönddel sötéttel körülfolyt
moccanások
átnedvesedett megszáradt lepedők
könnytelen sóhajok
meg nem hallgatott kövnyörgések
el nem küldött levelek
kimondhatatlan érvelések
s a hughólyag hajnali feszülése
izzadságszagú ágynemű
marad utánuk
és tompa fénytelen ébredés
átizzadt lepled éj
ledobjuk
de a hajnal a reggel
a nappal
sem száríthatja fel
a nedves nyúlós magányt

nem nyithatja meg szemét
a vakon tapogatózó rettegésnek
ott marad benne a testünk
a lelkünk lenyomata
s az est majd újra ránk teríti
hogyan megkeressük
nyirkos szálai közt elkallódott
reményeink

TALÁN A ...

a betűk sorban állnak
csak válogatni kell
s rakni őket egyiket
a másik után
szavakká mondatokká
talán minket is így
válogat valaki
dobál jobbra balra
míg összeáll a történelem
nem törődik azzal
mennyit ér a könnyünk
nem olvassa kiáltványainkat
csak rakosgat játszik
mit se bánja
kit hová vet szeszélye
jó lenne tudni így van
s nem csak sejteni
hogyan bármit tegyünk is
valaki mindig
tarkón ragadhat

imádkozni már nem tudunk
de azért néha
még félünk
mert eshet fejünkre kő
megbotolhatunk

eiszerethetik hű asszonyunkat
bármi rossz
bármi jó megeshet velünk
rakosgatunk hát
szavakkal játszunk
s szánk félúton
remegve várja
föl vagy legöbüljön éppen

VÁRJUK

már régóta várjuk hogy
történjen valami
de a napok mint hangyák lábai
a köveken
nem hagynak nyomot életünkön
kéne már valaki aki megérint megráz
vagy legalább leköp
de hiába várunk
már a csendet sem halljuk zörögni
szenvadásünknek nincs tanúja
a hegy felé fordítjuk arcunk
szomjazunk a fényre
hallgatnánk a hangra
de tudjuk jól
soha nem jönnek el azok a léptek
melyek kőtáblára vésve
hozzák életünk

ANTI LÍRA

SEGÍTS ANYÁM

szilícium morzsákra rajzolták a lelkünk
s a holdból reflektort csináltak
segíts anyám
te még emlékszel
a decimális szerelemre
segíts mert hatszázhuszonöt sorra
bontott arcomon
nem süt át a bánat
s ha lehunyom szemem
két pneumatikus ujj
jobban simogat tíz valódinál
segíts
mert gondolataim
megszámazzák
rendszerekbe gyűjtik
s már minden álmom
kódját ismerik
kérelek anyám segíts
a te nyolcas számsorokra
bontott fiadon

SZAVAK NÉLKÜL

milyen egy vers szavak nélkül

tá tá

ti ti tá

a nyári éj csillag nélkül

az életünk kínok nélkül

üres üres a világ

tá tá ti ti tá

tá

tá ti ti

tá

kongó szavak zene nélkül

vágyakozás sóhaj nélkül

üres üres a világ

még van szó a hallgatásig

van virág a hervadásig

életünk is a halálig

csillag is csillaghullásig

még mindenünk van valamедdig

hétfőnk is hétfő még keddig

minden lehet még de meddig

tá

tá

ti ti

tá

ELLENVERS

Ember küzdhetsz
ha kedved tartja
de hogy bízz
akár magadban is
azt nem tanácsolom

Tudd meg
nem bölcsöd a Föld
pelenka csak
amelybe piszkítasz
s csodálatos sem
te vagy
hanem a természet
hiszen még elvisel

Mert szemetelni
vagy nem szemetelni
ez itt a kérdés
és kezdedben egy üres
konzerves dobozzal elgondolkodhatnál
de nem teszed

Az éden ruhája
megkopott
és a sok kosz
mocsok közé

egy konok doboz
egy cigarettacsikk
s egy jó ívű
köpés még
éppen befér

ANTI LÍRA

ez itt az ajánlás helye

.....
.....

ez itt a vers helye

..... ez a rímké

..... -„-

..... -„-

..... -„-

s ez itt a kritikáé

.....

.....

.....

.....

lám lám minden együtt van
zajlik az irodalmi élet

INTERNACIONÁLÉ ÁRAMVONALASÍTOTT 1986-OS MODELL

Föl, föl ti rabjai reklámnak nikotinnak
alkoholnak, kokainnak!

Föl, föl ti hitelekkel megnyomorítottak,
TV műsorral megrontottak!

Ébredjete ti politikától megcsömörlöttek,
füsttel, gamma sugárral megfertőztök!

Siessetek mert győzelmetek elég a pénz oltárán
és rabságotok a halál után is megmarad!

Föl hát ti szertetre éhezők
kiáltsátok a telefonba félünk,
hadd hallják az illetékesek!

Ennek a harcnak soha nem lesz vége,
de azért küzdjete nap mint nap tovább,
tudva ha megálltok akkor
nemzetközi hullaházzá válik a világ!

A LOPOTT RÍMEK DALA

Nos újra költő lettem én
meglepetés ugyan de tény
balsors
e sors

tréfa mert nem lett jobb nekem
mint ötven éve ideleenn
nyomor
honor

e kis hazában éppen úgy
élvez ki a költőbe rúg
s eképp
remél

fásult lelkébe több hitet
pénzt zsebébe s ígéretet
adó
csaló

belőle többé nem lehet
mert változik a rendelet
megint
s megint

türelmetlen te itt ne légy
e kibontakozás kemény
játék
s tán még

ki tudja hány tíz év után
sem lesz igazi kánaán
te élsz
s remélsz

hogy jön valaki bekopog
megkövet és arról motyog
jön még
oly év

mikor majd szól hogy rímeid
elkezdheted faragni itt
ám jobb
az most

ha nekilátsz és dolgozol
s nem címet rímet foltozol
e kor
nem oly

idő amikor van helye
figyelni hogy tollad hegye
miként
vetél

MÁRCIUS TIZENÖTÖDIKE

micsoda lelkes lobogószívű
nép vagyunk mi
ünnepeink mint alsónadrágot
cseréljük hatalom helyzet
és szükség szerint
mert aurórának a hajnalt
nevezték kántáltuk
s most minek nevezzelek
te nép ki a hajnalra
várva a szürkület közepén
mormolod esküszünk
esküszünk de mire
a magyar nyelv egyesíti
a görög a latin
s ki tudja még hány nyelv
összes jó tulajdonságát
nem ismerünk más nyelvet
de hirdetjük legszebb a miénk
keringnek körbe a legendák
fényesítjük nemzeti önbecsülésünk
s közben elfeledkezünk a költőkről
akik tudták

„még jöni fog” mert jöni kell
oly kornak mely után végre
nem azt ünnepeljük mikor
hősök hanem azt
amikor okosak voltunk

EGY VERSSZAK TUDATHASADÁSA

láthatjátok milyen ez a kor
széttépve porban a tizedik strófa
s a szél halomba köréje hordja
megtépázott reményeink
mert nem kell hogy jöjjön
mert nem is fog jönni
oly kor mely után
hálát mondhatunk még a sorsnak
hogy kegyes volt hozzánk
nincs időnk és nincs reményünk
s nincs oly akarat
mely a pénzből s örületből
szebb jövőt farag

önmagadnak rendületlenül
híve hiába vagy
a nagy világban se itt
se másutt
hely neked nem maradt
mert kihány a Föld
kiköp a Tejút
s ki áldhatna az is verni fog
testvér-gyilkos ez maradsz mindig
nem szelidíthetnek meg a századok

ORGAZMUS

meztelen vagyok
s az o betűk
akár a vízcseppek
gurulnak gurulnak
rajtam szerteszt
te lassan összesöpröd
őket s egy
nagy marékkal
ágyékomra szórsz
o ó Ó de jó
gurulnak az o betűk
az s-ek
fröcsögnek
ez is éppúgy
része a szerelemnek
mint az eSZ
az E az eR
a E a Tē
az eL az E s a Ká
aztán mikor
a csókok elcsitulnak
á Á Ásítok
s álmodom újra
a guruló o betűket
s a kezedet amint

éppen söpröd őket
a kör bezárul
s mi tudjuk holnap este
rajtad is gurulnak
majd az ó-k nevetve
és nincs megállás
kezdődik minden újra
az ásítások s reggel
a vekkeróra
aztán a nevető ó-kkal
teli este
melyből hogy e verset
abba tudjam hagyni
kell olyan is hogy
azt mondd
hagyj aludni

KI MIT TUD 88

hogy ki mit tud
azt nem tudom
s hogy én mit nem tudok
azt is csak sejtem
de lássátok a világ
nem engem éltet
mindentudó
én itt nem lehetek
mert fogy már a
világosság
s míg mozgolódunk
de nem mozdulunk
addig csak
lemosható transzparenszek
lehetünk
egy eszméssel
dobálózó világ
kirakatába gombostűzve
mert mit tudunk
mit nem tudunk
senki sem kéri számon
úgy hajtják el éveinket
mint alvó pásztor nyáját
s a betyárok
tiszteletreméltó ősz fejek

s mi kirabolva
kifosztva életből tudásból
kérdzhetjük hogy ki
mit tud
a mi zálogba vetett jövőnk
bánatáról

MAGYARORSZÁG

ülünk a WC-n
ülünk a város szélén
s kezünk föl-le jár
éjszaka holdfénybe
takarózunk azon
nem látszanak
eltévedt foltjaink
ülünk ülünk az álmok
szélén
lábunk himbáljuk
s igazán soha fel
nem ébredünk
a jó szeretónél is mindig
jobbra vágyunk
testekkel telten
is üres az ágyunk
ne ítélj el minket
testvér
mert mi ülve a vécén
vagy éppen az álom
s a valóság szélén
lábunk lóbálva
tán éppen terád gondolunk
ezért ha látod

messzetévedt arcunk
késed legyen a tekintetünk
metszd fel vele
előítéletek fóliájába forrasztott
vágyaidd
s nézz utánunk
nézd ahogy haladunk
ki a városból ki a világból
nézz utánunk
és hidd el a dolgok
csak jobb időkre várnak

ÚJSÁGHÍRDETÉS

felajánlom
szabadkapacitásomat
bár időm véges
úgy érzem segítenem
kell mégis válogatni
a hazugságok között
felajánlom hát
szabadkapacitásomat
mely nem sok
de higgyétek el
ha csak egy kevés
apró igazságot találnék
már megérte
felajánlom
szabadkapacitásomat
családom magánéletem
munkám rovására
köszönöm ellenében
is hajlandó vagyok
a szarban kotorászni
felajánlom
szabadkapacitásomat
annak reményében
hogy valahol valakinek
még szüksége lehet
egy csöpp igazságra

NÉPI, NEMZETI, SATÖBBI

*minden magyarnak
kinek génjeit Vereckén át
hozták vitték az apró lovak
ide tova*

segítsetek nekem
elv-baj-polgár-honfitársaim
megfejtetni mit jelent e két szó
magyar nemzet
kis nagy közepes
vagy egyéb betűvel
irandó esetleg mással
én elkezdem itt
most a magam módján
M talán mint mélán múlton
merengő?
A úgy mint alvadt vért
nem tűrő?
Gy lehetne gyanakvó
gyűlölködő gyarló gyermeki?
A mint akadémikusodó
alvajáró alvitéz?
s R mint remek rebellis
reformer?
nem szép ez így
de azért folytatom
nemzet
mert nemzett
valaki minket

s így lettünk nemzet
megtanított anyánk
egy szép .....
(jelzők tetszés szerint
behelyettesíthetők)
nyelvet
ezt beszéljük hát
s ezen mondjuk el
összes létező
s nem létező keserveink
valamint azt is
hogy nem hagyjuk magunkat
s szívünk epedve
e honért szakadni kész
mi esküszünk is
és mindig talpra állunk
mint a keljfeljancsi
s más efféle bábuk
mert tudatták velünk
az hogy épp itt élünk
az hogy magyarul beszélünk
mit se ér
dolgozhatunk itt
magunkért másért mindenért
de nem a hazáért
mert míg ki nem mondod

lehetsz bármi
dobbants magyar vagyok
így kell ezt prezentálni
segítsetek hát
elv-baj-polgár-honfi és egyéb
társaim
MAGYAROK kik e szóról
annyi mindent tudtok
súgjátok meg végre
a nagy nemzeti titkot
elég-e ha értem
mit beszéltek
vagy az is kell
hogy mellem horpadtra verve
éljenezzenek míg a sok cifra mente
ronggyá nem szakad
s örvendjenek hogy bár
alfeletek a gatyából
ki-kivillan
ti mégis csárdást jártok
a jövővel vígan

AZ ÁRUK

összeöntik a maradékot
s mi rőfögjük moslék
ólunk felett úgy leng a szag
mint zászló
szalmánkat régóta
nem cserélték ürülékünk
halmokba gyűl
így tartanak minket
etetnek rothadó
ígéretekkel maradékkal
rőfögjünk hát
mert nem sokára
kopogtat a végzet
lemázsálnak
s konzervdobozba zárva
fizetnek velünk
a tévedésekért

GRAVITÁCIÓ

ki állíthatna meg
hullunk mint a kő
sorsunk a gravitáció
ki állíthatná meg
éveink fogyását
reményeink csökkenését
ereink meszesedését
újságokra ha pénzünk lenne
elolvashatnánk mit kéne ennünk
ha pénzünk lenne
de így csak zsíros kenyérral
mérgezzük magunkat
mert szeszre nikotinra már nem jut
álmaink üres megállóknak várnak
egy kisiklott vonatra
vagy csak egy hangra
a vágányok mellett nem kell vigyázni
mert vonat egyelőre nem jön
de öngyilkosok számára
retúrjegy ellenében
kiszuperált tolató mozdonyt
biztosítunk

....

tessék csak tessék
fáradjanak be
a nagy panoptikumba
itt egy viaszba öntött ország
tessék csak tessék
kövek lebegnek itt a kéz
s a cél között a levegőben

ASZÁLY

az aszály által okozott
kár jelenleg meghaladja
... s mondanak egy számot
könnyű nekik számológépek
precízen karcolt útvesztőjében
minden ösvény
a megoldás rómájába visz
de a költő keze
elmélázva bizonytalanul remeg
a jól ismert billentyűk felett
s a szilícium morzsák
logaritmusokkal tele írt dűlőútjain
hasztalan tántorog
plusztól mínuszig esélye sincs
hogy számokba öntse
az emberkoponyában dühöngő aszály
elrettentő pusztításait
a jobsorsra érdemes boltozat alatt
sziklákká aszalódott rossz szokásaink
labirintusában bankjegyek fotókópiái
jelzik az utat
s a gondolat vándort
pénzzel megszerezhető álmok
déliabájai hívogatják
nem tudni még mikor jön az
aki majd vizet fakaszt

megfürdet minket a Jordán
s a Gangesz egyesült tengerében
mert addig csak álmatlan éjszakákon
ábrázolhatunk az égő csipkebokrok
kozmosz fényéről
léptekről melyek a lejtőn
meg-megbotolva hozták életünk
mulandó törvényeit
a fehér elefántról
s a fügefák árnyékában
megfogant gondolatról
a Koponya-hegyre vánszorgó
szikár alak nem fogyatkozó hitéről
hogyan aztán a hajnal fényében
egy álomtalan éj remegésvel
ujjainkban sorra tárcsázzuk
a születéseket s fáradt nővérek értetlen
közönyén feldühödve
ordítva kérdezzük megszületett-e már
a vizek ura kövek ismerője
eljött-e ő megszólalni ízetlen könnyeinket
eljött-e hogy szemünkbe nézzen
s lassú pontos mondatokkal
befesse újra az évek malmában
megkopott tudást
de a nővérek fásult hangon

csak annyit szólnak
nem tudom uram talán majd holnap
aztán sietve haza indulnak
mert reggeli kell a gyerekeknek
egy puszi és vigyázz magadra
után a lepedő-nő-paplan szendvicsben
az álmok lyukas harisnyában
lekopott sarkú cipőben sietnek
pazar kirakatok szegélyezte úton
egy elviselhetőbbnek hitt világ felé

ÁRTATLANUL

választási plakátokból
vetett ágyban
adom vissza a szüzességed
bőrödről simogatások
másznak vissza
ujjaimba
szánk összezárul
visszaadom a nyelvemet
s te az enyémet
mirigyeink mindent
visszahívnak
bezárul a seb
ruháink ránk simulnak
s kéz a kézben
indulunk a szabadság felé
ártatlanul mindent elfeledve

TARTALOM

Hallgasd csak

Éjfélkor	6
Jelentés	7
És nem tudjuk	8
Hallgasd csak	9
Városi éjszaka	10
A vonatok	12
Lehetne	14
Ének a XXI. századból	15
Alszik a bomba	16
A csönd	17
Séta	19
Karácsony	20
Este a sivatagban	21
Egy dal születése	22
Mert nem érted	24

Nincs tükör

Nézem az esőt	26
Nincs tükör	27
Az utolsó könnycsepp	29
A megváltó	30
Az utolsó gyilkosok	31
Elhagylak	32

Ha... Ha... Ha...	33
Szépül a hajnal	34
Az első este	35
Hotelszoba	36
A télről	37
A halálról	38
Még él	39
A fuldoklók elveszett üzenete	41
Talán a...	43
Várjuk	45

Anti líra

Segíts anyám	48
Szavak nélkül	49
Ellenvers	50
Anti líra	52
Internacionálé	53
A lopott rímek dala	54
Március tizenötödike	57
Egy versszak tudathasadása	59
Orgazmus	60
Ki mit tud 88	62
Magyarország	64
Újsághirdetés	66
Népi, nemzeti, satöbbi	67

Az áruk	70
Gravitáció	71
Aszály	73
Ártatlanul	76

*A fedelel Korniss Dezső kalligráfiáinak felhasználásával
Kecskeméti Kálmán tervezte.*

ORPHEUSZ KIADÓ Kft.
Felelős kiadó Deák László
Felelős szerkesztő Fodor András
Tipográfus Fazakas István
Kiadványszám 56
ISBN 963 7971 40 8
Nyomdai munkák: Typopress Kft. (920259)
Felelős vezető: Dancsó Árpád.